

Isten a fák közt

ADVENTI EGYPERCESEK

II. Mikulás vs. Jézuska

Hányszor hallottam, és talán mondtam is már, hogy „viselkedj jól, mert a Jézuska csak a jó gyerekeknek hoz ajándékot”. És ennél jobban félre sem vezethetnénk az aprónépet.

Aki a jó gyerekeknek hozza az ajándékot, az bizony a Mikulás. Jézus viszont épp hozzánk, rossz gyerekekhez jött el, és adta nekünk a legnagyobb ajándékot, az Élet ajándékát. Ezt mondta Ó: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.”¹

Ahol tehát a legrosszabb gyerekek vannak, oda hordja leginkább az ajándékait a Jézuska. Persze némi csoki a jó gyerekeket is megilleti, amit meg is kapnak a Mikitől, de amit mi kapunk Istentől, az nem jutalom. Amit mi kapunk Istentől, az kegyelem. Ez kiérdemelhetetlen. Ehhez nem tudunk elég jók lenni. Nem azért vagyunk hát jók, hogy megkapjuk a mennyei csokoládét, hanem azért vagyunk jók, mert megkaptuk. És ez a csoki gyökereinkben formált át minket.²

Persze, amit a Mikulás hoz, azzal is jóllakhatsz néhány órára, egy kis hasfájás kíséretében. De amit Jézus, azzal örökre. Én vagyok az élet kenyere – mondja – aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.³

¹ Márk evangéliuma 2. fejezet, 7. vers: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.”

² János evangéliuma 14. fejezet 31. vers: „A világnak azonban meg kell tudnia, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta.”

³ János evangéliuma 6. fejezet 35. vers: „Jézus azt mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.”